

Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk
utdanning og yrkesgodkjenning

Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjennings avgjørelse av 11. september 2026

Sak: 2026/0611

Klager: A

Saken gjelder: Klage over delvis avslag på søknad om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning

Saken gjelder klage over vedtak fattet av Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) 21. november 2025. I vedtaket godkjente HK-dir klagers [bachelor] som likestilt med norsk høyskolekandidatgrad. HK-dir avsto klagers søknad om godkjenning av «postgraduate diploma» fordi utdanningsinstitusjonen ikke var et godkjent lærested for høyere utdanning i India. Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning tok ikke klagen til følge og opprettholdt HK-dirs vedtak. Nemnda fant det likevel nødvendig å knytte noen bemerkninger til HK-dirs saksbehandling.

Klagenemndas medlemmer: Henrik W. Bärnholdt, Kristin Seehusen, Miriam Thea Josefin Svenaeus Bakken Wallenborg, Øistein Frank Sundli og Taija-Riitta Blencke.

1 Sakens bakgrunn

- (1) A (heretter klager) søkte 4. juni 2025 Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (heretter HK-dir) om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning.
- (2) Av søknaden fremgikk det at klager søkte om godkjenning av [Bachelor] med spesialisering i [fag] fra [universitet] i India fra 2019, og «Postgraduate Diploma» (PGD) med spesialisering i [fag] fra «Lloyd Business School» i India fra 2022. Vitnemål som bekreftet de oppnådde kvalifikasjonene var vedlagt søknaden.
- (3) HK-dir fattet 21. november 2025 vedtak der de kom til at graden [bachelor] fra [universitet] kunne godkjennes som likestilt med norsk høyskolekandidatgrad, og at godkjenning av klagers «PGD» måtte avslås fordi lærestedet ikke var et offentlig godkjent lærested for høyere utdanning i India.
- (4) Klager påklaget vedtaket 26. november 2025. Klager var uenig i avgjørelsen, og viste til at «Lloyd Business school» er godkjent av *All India Council for Technical Education* (AICTE).
- (5) HK-dir vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble dermed den 11. mars 2026 oversendt Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning sammen med HK-dirs innstilling i klagesaken.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Vestre Strømkaien 13
5008 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (6) Klager fikk i brev 12. mars 2026 informasjon om saksgangen for klagenemnda og frist til å kommentere HK-dirs innstilling i saken, eller gi andre merknader til saken. Det var uklart om klager hadde fått vedleggene til HK-dirs innstilling, og klager fikk derfor ettersendt vedleggene til HK-dirs innstilling 24. juni 2026 med ny frist til å komme med merknader i saken. Klager sendte ikke inn ytterligere merknader i saken.
- (7) Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning avholdt nemndsmøte i saken 11. september 2026.

2 HK-dirs begrunnelse for vedtaket

- (8) HK-dirs vedtak av 21. november 2025 er begrunnet med at utdanningen fra «*Lloyd Business School*» ikke kan godkjennes som likestilt med norsk høyere utdanning fordi ett eller flere av vilkårene om nivå, omfang og akkreditering ikke er oppfylt, jf. forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning §§ 2-1 og 2-2.
- (9) HK-dir utdyper at «*Lloyd Business School*» ikke er oppført i listen over godkjente læresteder for høyere utdanning i India. Listene utarbeides ifølge HK-dir av *University Grants Commission* (UGC). Det er UGC som har det overordnede ansvaret for høyere utdanning i India. Lærestedet er dermed ikke et godkjent lærested for høyere utdanning i India.

3 Klagers argumentasjon

- (10) Klager mener vedtaket er delvis feil. Klager mener HK-dir har lagt til grunn feil faktum når de krever at utdanningen skal være godkjent av UGC. Klager viser til at det er AICTE som godkjenner tekniske utdanningsinstitusjoner som «*Lloyd business school*». Klager mener videre at utdanningen kombinert sett bør gi henne minimum godkjent bachelor i økonomi og ledelse, istedenfor høyskolekandidat slik HK-dir legger til grunn. Klager ønsker at graden fra «*Lloyd business school*» blir vurdert sammen med graden fra [universitet].

4 HK-dirs innstilling

- (11) HK-dir har i sin innstilling datert 11. mars 2026 opprettholdt sitt tidligere vedtak i saken, og fastholder i det vesentlige begrunnelsen for vedtaket. HK-dir har følgende ytterligere bemerkninger:
- (12) HK-dir viser til retningslinjer for akkreditering, og fremhever at HK-dir tar utgangspunkt i utdanningslandet sitt system for akkreditering eller offentlig godkjenning. Utdanningen må være akkreditert eller godkjent av korrekt myndighet for at utdanningen skal kunne godkjennes.
- (13) HK-dir opplyser at det i India er UGC som har oversikt over alle læresteder som har rett til å utstede grader innen høyere utdanning i India. UGC ble etablert i 1956 og er ansvarlig for blant annet å utforme minstestandard som læresteder må oppfylle for å kunne utstede akademiske grader, sette akademiske standarder og fremme kvalitet i utdanningen. For å kunne ha rett til å utstede akademiske grader er det dermed krav om å være godkjent av UGC.
- (14) UGC har egen database over godkjente læresteder på deres nettside. Ifølge HK-dir er India i en prosess med å innføre obligatorisk akkreditering av læresteder for høyere

utdanning. Denne prosessen er så langt ikke sluttført, og HK-dir forholder seg per i dag fremdeles til oversikten til UGC når de vurderer høyere utdanning fra India.

- (15) HK-dir presiserer videre at AICTE har et overordnet ansvar for teknisk utdanning i India. Læresteder som tilbyr teknisk utdanning kan ha en godkjenning av AICTE, men dette betyr ikke at lærestedet har rett til å utstede grader innen høyere utdanning.
- (16) HK-dir vurderer deretter klagers utdanning mot GSU-kravet og gradslikestilthet, på bakgrunn av at klager ba om en helhetsvurdering av utdanningene i klagen sin.
- (17) GSU-listen er bindende for vurderingen av den utenlandske utdanningens nivå ved behandling av søknader om generell godkjenning, jf. forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning § 2-2 andre ledd.
- (18) Opptakskravet for personer med utenlandsk utdanning til norske universiteter og høyskoler er regulert i GSU-listen. For personer med utdanning fra India kreves det, i tillegg til fullført videregående skole, ett års universitetsutdanning. En treårig bachelor fra India har derfor et godkjennbart omfang på to år, siden det første studieåret inngår i opptakskravet til høyere utdanning i Norge. Klagers utdanning har dermed et godkjennbart omfang på 2 år og utdanningen er godkjent som likestilt med en høyskolekandidatgrad. Basert på innsendt dokumentasjon mener HK-dir det er helt klart at klagers bachelorgrad er en treårig bachelorgrad i India (førstesyklus). Opptakskravet til en bachelorgrad i Norge for en person med utdanning fra India er ett års universitetsutdanning i tillegg til videregående opplæring, og HK-dir har derfor vurdert at utdanningen kan likestilles med en norsk høyskolekandidatgrad på grunn av GSU-kravet.
- (19) HK-dir presiserer at klagers treårige bachelorgrad fra India ikke kan vurderes sammen med en toårig utdanning tatt ved et lærested som ikke er godkjent til å utstede grader innen høyere utdanning i India.
- (20) Til slutt gjennomgår HK-dir tidligere og nåværende praksis knyttet til godkjenning av «PGD» fra India. Før 2017 godkjente direktoratet «PGD» fra India dersom utdanningen var tatt ved et lærested godkjent av UGC. Fra 2017 til 2024 godkjente ikke HK-dir denne typen utdanning fra India på grunnlag av informasjon fra et seminar med generalsekretær i *Association of Indian Universities* (AIU) som beskrev slike utdanninger som videreutdanning eller påbygning og ikke en del av den ordinære gradsstrukturen i India.
- (21) Fra februar 2024 har HK-dir gjeninnført tidligere godkjenningspraksis av «PGD» fra India, som betyr at HK-dir kan godkjenne «PGD» som er tatt ved et UGC godkjent lærested.
- (22) Siden klagers utdanning er tatt ved et lærested som ikke er godkjent av UGC, kan ikke utdanningen gis generell godkjenning.

5 Klagenemndas vurdering

5.1 Klagenemndas kompetanse

- (23) Saken gjelder klage 26. november 2025 over HK-dirs vedtak av 21. november 2025. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.

- (24) Av forskrift 2. juli 2025 nr. 1462 om enkelte klagenemnder på Kunnskapsdepartementets område § 6 følger det at klagenemnda «skal behandle klager om enkeltvedtak om [...] generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning etter universitets- og høyskoleloven §§ 9-7 og 9-8». Klagenemnda har i utgangspunktet kompetanse til å «prøve alle sider av saken», jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd første punktum. Dette omfatter både HK-dirs faktiske og rettslige vurderinger, herunder bevisbedømmelsen og skjønnsutøvelsen. Selv om klagenemnda har full kompetanse til å prøve alle sider av saken, vil det likevel ikke innebære en plikt, jf. Innst. O nr. 4 (1994-1995) s. 9.
- (25) Klagenemnda vil foreta en selvstendig vurdering av saken, både av det faktiske grunnlaget og den rettslige vurderingen som HK-dir har lagt til grunn for avslaget, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd.
- (26) I foreliggende sak ga HK-dir delvis godkjenning av klagers utdanning. HK-dir godkjente klagers bachelorgrad som likestilt med norsk høyskolekandidatgrad, men avslo klagers søknad om godkjenning av en «*Postgraduate diploma*» (PGD) som høyere utdanning. Grunnen var at det aktuelle lærestedet som utstedte klagers PGD ikke hadde offentlig godkjenning fra korrekt myndighet i India. Utdanningsstedet hadde derfor ikke rett til å utstede grader innen høyere utdanning.
- (27) Klagenemnda forstår det slik at klager er uenig i lærestedets godkjenningsstatus, og mener vedtaket på dette grunnlag er feil.
- (28) Klagenemnda vil i det følgende ta stilling til om HK-dirs vurdering er i tråd med gjeldende regelverk.

5.2 Klagers utdanning er ikke godkjent av korrekt myndighet

- (29) Det rettslige grunnlaget for generell godkjenning av høyere utdanning er lov 8. mars 2024 nr. 9 om universiteter og høyskoler (heretter universitets- og høyskoleloven) § 9-7. Bestemmelsen lyder:

«Departementet kan gi generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning etter søknad fra enkeltpersoner dersom utdanningen i nivå og omfang er likestilt med akkreditert norsk høyere utdanning, jf. §§ 3-2, 3-7 og 3-8.

Vedtak om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning skal være i samsvar med Lisboa-konvensjonen og UNESCOs globale konvensjon.

Vedtak om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning kan bare påklages av søkeren.»

- (30) Det fremgår av bestemmelsen at departementet har kompetanse til å gi generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning på nærmere angitte vilkår. Departementet har imidlertid delegert det operative ansvaret for godkjenningsordningen for høyere utdanning til HK-dir, jf. forskrift 21. mai 2024 nr. 789 om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning (heretter GG-forskriften) § 2-1. Derfor er det HK-dir som behandler søknader om godkjenning av utenlandsk høyere utdanning.
- (31) Etter bestemmelsens første ledd oppstilles det som vilkår for godkjenning at den omsøkte utdanningen må være likestilt i «nivå og omfang» med en «akkreditert norsk høyere utdanning». I lovforarbeidene er det også forutsatt at generell godkjenning etter bestemmelsen også innebærer en bekreftelse av utdanningens ekthet (verifisering), jf. Prop. 126 L (2022-2023) på side 330.

- (32) Utdanningens ekthet er ikke omstridt i foreliggende sak.
- (33) Det er videre forutsatt i lovens § 9-10 at departementet kan gi forskrift om godkjenning av utenlandsk høyere utdanning. Denne hjemmelen har departementet benyttet, og departementet har blant annet fastsatt forskrift 21. mai 2024 nr. 789 om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning (heretter GG-forskriften).
- (34) Av GG-forskriften § 2-2 fremgår det blant annet nærmere vilkår for generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning. Det fremgår av første ledd at «Den utenlandske utdanningen som skal gi grunnlag for generell godkjenning må være akkreditert eller ha annen offentlig godkjenning som høyere utdanning».
- (35) Etter bestemmelsen kan enkeltpersoner med utenlandsk «utdanning» som er «akkreditert» eller har «annen offentlig godkjenning som høyere utdanning» få godkjent utdanningen sin i Norge. Hva som nærmere ligger i kravet til akkreditering eller annen offentlig godkjenning av høyere utdanning er ikke fastsatt i forskriften.
- (36) Klagenemnda har i tidligere sak [2026/0728](#) foretatt en nærmere utredning av regelverket, som viser at akkreditering eller annen offentlig godkjenning knyttet til godkjenning av utenlandsk høyere utdanning, må gjøres av statlige myndigheter i en stat som er anerkjent av Norge. Utredningen viser også at det er statene selv som bestemmer hvilke utdanninger eller institusjoner som til enhver tid er akkreditert eller offentlig godkjent, og at utgangspunktet derfor vil være at Norge ikke skal overprøve dette. Akkreditering eller offentlig godkjenning vil også bare være gjeldende for det aktuelle studietilbudet eller lærestedet i den perioden det er akkreditert eller godkjent.
- (37) Utgangspunktet for vurderingen er utdanningslandets system for akkreditering eller offentlig godkjenning. India bruker et offentlig godkjenningssystem, og det er derfor offentlig godkjenning som er aktuelt å vurdere i denne saken. *University Grants Commission* (UGC) og *All India Council for Technical Education* (AICTE) er to sentrale myndighetsorganer som regulerer høyere utdanning i India, med ulike ansvarsområder. Forskjellen ligger etter nemndas forståelse først og fremst i rekkevidden av myndighet.
- (38) Det er UGC som er det overordnede organet for universitetsutdanning med ansvar for å koordinere, fastsette og opprettholde standarder innen høyere utdanning. For at en universitetsgrad skal være gyldig, må den aktuelle institusjonen være godkjent av UGC.
- (39) AICTE har derimot et spesialisert mandat som regulerer teknisk og profesjonsrettet utdanning. AICTE er ansvarlig for utvikling, planlegging og kvalitetssikring av tekniske utdanninger (eksempelvis ingeniørfag, teknologi, arkitektur, farmasi, MBA og andre lignende studieprogrammer). For at et teknisk studieprogram skal anses som gyldig, må lærestedet være godkjent av AICTE. AICTE kan altså godkjenne et studieprogram, men AICTE-godkjenning gir ikke instituttet rett til å utstede akademiske grader. AICTE-godkjenning er derfor ikke tilstrekkelig som grunnlag for akademisk godkjenning av en grad. For å kunne ha rett til å utstede akademiske grader er det et krav om å være godkjent av UGC.
- (40) Flere skoler tilbyr utdanning som kvalifiserer til en «PGD» i samarbeid med universiteter som er godkjent av UGC og kan utstede akademiske grader. En utdanning som er tatt i samarbeid med et UGC godkjent universitet, der universitetet utsteder graden, vil også kunne godkjennes.

- (41) «*Lloyd business school*» har samarbeid med *Dr. A.P.J. Abdul Kalam Technical University* (AKTU) når det gjelder utdanningsinstitusjonens «*Master of Business Administration*» (MBA) programmer. Graden utstedes da av universitetet som har offentlig godkjenning fra UGC.
- (42) Klager har imidlertid tatt en «*PGD*». En «*PGD*» er et diplomprogram som er ment å gi ekstra utdanning innen et fagområde etter fullført bachelor. Et diplomprogram vil ikke resultere i en klassisk universitetsgrad (bachelor eller mastergrad), da det er snakk om en kortere utdanning som ofte er rettet mot arbeidsmarkedet. Siden «*PGD*» programmer ikke skal resultere i en universitetsgrad, er det heller ikke et krav i India at utdanningsstedet som utsteder diplomet har en UGC godkjenning.
- (43) Kravet i GG-forskriften § 2-2 knytter seg til generell godkjenning av høyere utdanning, som betyr universitetsgrad eller annen akademisk grad. Det vil si at utdanningsinstitusjonen som utsteder graden det søkes godkjenning av etter denne ordningen, må være godkjent av UGC.
- (44) Klagers «*PGD*» er tatt ved og utstedt av «*Lloyd Business School*». «*Lloyd Business School*» var ikke oppført i listen fra UGC over godkjente læresteder for høyere utdanning i India på studietidspunktet. Lærestedet hadde dermed ikke rett til å utstede akademiske grader. «*Lloyd Business School*» samarbeider heller ikke med et UGC godkjent universitet i forbindelse med denne utdanningen, og utdanningen kan derfor ikke godkjennes etter universitets- og høyskoleloven § 9-7, jf. GG-forskriften § 2-2.
- (45) Klagenemnda bemerker for øvrig at klagers treårige bachelorgrad ikke kan vurderes sammen med en utdanning som er tatt ved et lærested som ikke er godkjent til å utstede grader innen høyere utdanning i India, jf. utredningen i punkt 5.1.

5.3 Klagers øvrige utdanning er korrekt godkjent som høyskolekandidatgrad

- (46) Klagenemnda har i tidligere sak [2026/0477](#) foretatt en nærmere utredning av regelverket, som viser at vilkåret om «nivå» etter universitets- og høyskoleloven § 9-7 første ledd er bundet av GSU-listens krav til generell studiekompetanse for personer med utenlandsk utdanning.
- (47) Det følger av GSU-listen at det kreves fullført videregående skole fra India og i tillegg ett års universitetsutdanning fra personer med utdanning fra India.
- (48) En treårig bachelorgrad fra India har derfor et godkjennbart omfang på to år. Det første studieåret av en høyere utdanning fra India går inn i opptakskravet for høyere utdanning i Norge fordi utdanningen har videregående skole som opptakskrav. Klagers utdanning har dermed et godkjennbart omfang på to år, og utdanningen kan godkjennes som likestilt med en høyskolekandidatgrad i Norge.
- (49) På bakgrunn av det overnevnte, har klagenemnda vurdert at HK-dirs vedtak er i samsvar med gjeldende regelverk.

5.4 Unntaksbestemmelsen i GG-forskriften § 2-2 gjør seg ikke gjeldende

- (50) Selv om det er uten betydning for sakens utfall, ønsker klagenemnda avslutningsvis å kommentere noen forhold knyttet til HK-dirs manglende vurdering av unntaksbestemmelsen i GG-forskriften § 2-2. Bestemmelsens første ledd andre punktum lyder:

«Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra krav til akkreditering eller annen offentlig godkjenning.»

- (51) Klagenemnda kan ikke se at HK-dir har gjort en vurdering av unntaket i GG-forskriften første ledd andre punktum eller begrunnet hvorfor unntaket ikke er aktuelt i denne saken. Dette er etter nemndas syn en saksbehandlingsfeil.
- (52) Klager har riktignok ikke argumentert for at unntaket kommer til anvendelse, men ifølge forvaltningsloven § 17 har forvaltningsorganet plikt til å sørge for at «saken er så godt opplyst som mulig» før vedtak treffes. Dette innebærer en generell utrednings- og informasjonsplikt for å sikre et forsvarlig beslutningsgrunnlag. Det følger videre av forvaltningsloven §§ 24 og 25 at et enkeltvedtak skal begrunnes. Begrunnelsen skal vise hvilke faktiske forhold og hvilke regler vedtaket bygger på. Ved skjønnsmessige avveininger, som for eksempel i vurderingen av om «særlige tilfeller» i GG-forskriften § 2-2 er oppfylt, bør hovedhensynene i skjønnsutøvelsen omtales i begrunnelsen, og dersom bestemmelsen ikke kommer til anvendelse bør dette kommenteres og begrunnes.
- (53) Det følger av den ulovfestede ugyldighetslæren at saksbehandlingsfeil kan lede til ugyldighet dersom feilen kan ha virket inn på avgjørelsens innhold. Det følger videre av forvaltningsloven § 41 at vedtak som inneholder saksbehandlingsfeil likevel er «[...] gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold». Nemnda må derfor vurdere om manglende vurdering kan ha virket inn på vedtakets innhold. Det er ikke et krav om sannsynlighetsovervekt, kun at manglende vurdering kan ha ført til et annet resultat.
- (54) Klagenemnda har tidligere i sak [2026/0728](#) utredet hva som kreves for at vilkåret «særlige tilfeller» er oppfylt. Utredningen viste at vilkåret må tolkes som en snever unntaksregel som skal benyttes i tilfeller der situasjonen er unik. Ifølge lovforarbeidene, som også er ytterligere presisert i HK-dir sine retningslinjer, vil tilfellet i foreliggende sak, der lærestedet ikke er offentlig godkjent av korrekt myndighet, falle utenfor det unntaksbestemmelsen er ment til å fange.
- (55) For at unntaksbestemmelsen skal kunne anvendes, må det være snakk om et særskilt tilfelle hvor utdanningen åpenbart bør kunne godkjennes. Når det gjelder programmer eller utdanningsinstitusjoner som mangler offentlig godkjenning fra korrekt myndighet, vil ikke dette etter nemndas syn være et særskilt tilfelle der utdanningen åpenbart skal godkjennes. Manglende vurdering av unntaksbestemmelsen er i så tilfelle ikke egnet til å virke inn på avgjørelsens innhold.
- (56) På bakgrunn av dette har klagenemnda kommet til at det er grunn til å regne med at HK-dirs manglende vurdering av unntaksbestemmelsen i GG-forskriften § 2-2 første ledd andre punktum i foreliggende sak ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold.
- (57) Klagenemnda har kommet til at HK-dirs vedtak opprettholdes. Samtidig ønsker nemnda å presisere at HK-dir må nevne/synliggjøre hvorvidt unntaksbestemmelsen er vurdert i sine avgjørelser som omhandler akkreditering eller offentlig godkjenning, jf. forvaltningsloven §§ 24 og 25. Dette gjelder selv om HK-dir konkluderer med at unntaksbestemmelsen ikke kommer til anvendelse.

6 Vedtak

(58) Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning fatter etter dette følgende vedtak:

1. Klagen tas ikke til følge. HK-dirs vedtak 21. november 2025 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

11. september 2026

Henrik W.
Bärnholdt

Kristin
Seehusen

Miriam Thea Josefin
Svenaesus Bakken
Wallenborg

Øistein Frank
Sundli

Taija-Riitta
Blencke

Nemndsleder

Nestleder

Nemndsmedlem

Nemndsmedlem

Nemndsmedlem

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur